

Publicerad 2010-07-31 18:10 av Greendices

Illusion

Varje tugga gör ont.

Precis som varje andetag. Bröstkorgen vill inte häva sig uppåt.

Den vill vara ifred.

Tyst och inte störas precis som jag. Jag undrar hur många gånger jag ska låta mitt liv gå i spillror.

Glas. Skärvor. Vassa.

Akta dig så du inte går för nära.

Men hur vet man när man bara har sig själv att skylla?

När det svarta hålet bara växer sig större ju mer man försöker täppa igen det.

Det syns igenom snart, det går inte att dölja.

Igen? Men du lovade ju! Varför gör du såhär?

Hoppet är den värsta gåva jag har fått och även det jag saknar mest när det försvinner.

Är det du?

Jag vet inte. Jag förstår lika lite av dig som du förstår av mig.

Verkligheten, finns den?

Var i så fall?

Vad är äkta?

Inget är heligt.

Illusioner.

Det släcker min törst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Greendices med Poeter.se id #17821 innehar upphovsrätten